

[Funebres] tibiæ [in
præmaturum] obitum
præstantissimi [et]
doctrinâ poli...

Kempe, Axelius Andreae,

1 Ic 1658 Aronius, Martinus

National Library
of Sweden

Præf.

LIBRARIÆ
orbitumN. S.
et doctrinâ PolitissimâD. MARTINI MA-
THIÆ ARONIINon ita pridem Universitatis Aboënsis Alumni lau-
datissimi, Atque in Reg: Ab: Dicast: Auscul-
tantis solertissimi.*Venerandi, Humanitate, Doctrinâ, singulariâ, pietate conspicui
Viri ac Domini,*

D. MATTHIÆ ENEVALDI

Verbi Divini Ministri in Maalar vigilantissimi, Filij Dile-
ctissimi, nunc vero apud cœlites beatissimi.Qui cum in hoc ærumnoso miseriarum ergastulo Annos 24.
piè vixisset, die 5 Octobris Anni currentis 1658, placidè, quietè
fideq; in Christum firmissimâ, è fluctuosissimo hoc terre-
stris Theatri pelago, ad cœlos, sedem animarum tu-
tissimam commigravit.*Cujus beata anima domicilium decenti exequiarum pompâ ad Fanum
Aboënsè delatum, ibiq; 10. Octobris Terra gremio demandatum fuit,
unde exsuscitandus corpore glorificato extremo die resurget
ad S. B. Spirituale consequendum.*Defuncto in Christo Recordationi, Parentibus, & Consaugui-
neis relictis consolationi, cantatæ, & inflatæ à
Sympatriotis & Amicis.

A B O Æ

Excusæ à PETRO HANSONIO Acad. Typogr.

1658

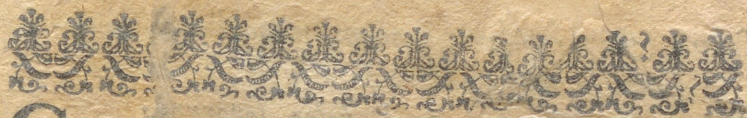
Ecce peccatore
runt sagittas in
scuro Rectos cora

e-
in ob-

Psal. 7.

Deus justus Judex, fortis, & patiens, nunquid
irascetur per singulos dies?

Conturbatus humo jacet hic *Martinus Aronius*
Languida jucundo membra sopore fovens.
Ingenuus idem adiu sedulus imbibit artes,
Spem præter subitâ morte peremptus obit.
Bothnia quem genuit, tenet urbs Aboa sepultum
Mens patriæ veras læta petivit opes.
Hospitium tellus, est cœlum patria constans
Aronius jam illud deserit, hocce petit.

Hac contristanti adjecit animo

AXELIUS Rempe.

Imparibus numeris proferre negotia mentis
Progredior: dictis Lector amice fave.
Expeditam sermone brevi, quod sentio (quamquam
Guttere vox haret, mensq; dolore riget)
Vix tot littoreas divexat fluctus arenas
Vita quod innumeras fert miseranda vices.
Vix tot præsentat calum sublime figuras
Quot mala fortuna ferre tenetur Homo.
Vix tot amœna tetræ curvantur tesqua spinetis
Hunc quot iniqua premunt fata, cavilla, strophæ.
Proh dolor! indomitæ sævissima Numina Parca
Dira venena vomunt, tela trifurca parant!

Palvis & uno, sicut, fixorum ne mo diem un
Decurso nixgo pallida fata fugit.
Nil prestant anni, gurgum falce sororum
Lata juvenia cadit, urva senecta
Theriaci nil conducunt alabastri eneni,
Sive Machaonij, pharmaca mitra moris.
Stemmata nil faciunt, faciunt nil Palladis artes,
Commoda nil medicis usibus herba valet.
Tegmina nil prosant Tyrio constantia cocco,
Aut Thartesiaco vecta metalla Tago.
Amphion insignis Thebanæ conditor urbis
Ut potuit blandi saxa movere lyra,
Flectere terna tamen Parcarum numina chordis
Pieris, fidibus Pindarivisve nequit.
Nil doctrina valet, nihil ars, nihil incluta virtus
Nil valet exprompti floridus oris honos.
Aronius noster partâ sudore Minervâ
Digna novo studuit facta patrare metro.
Atq; per ingenuas doctam caput extulit artes
Aronius Clarij non leve germen agri.
At subito laesus Parcarum falce cruentâ,
Decumbens, mortis tristia regna subit.
Culibus arcanis Sophiae Respublica fervens,
Fle, tibi, quod civem demit iniqua manus.
Neleidem superare, dies numerare parentes
Qui bene dignus erat, duraq; nulla pati.

Tu na.

Tu natale solum guttas suffunde rotundas
Bohnia, Solvonia culmina quaeq; domus,
Dulcia proh Patris, proh pectora Matris honora
Assiduo vigiles imbre rigate genas.
Fratres dent gemitus, lacrymas stillate Sorores,
Quos huic germano sanguine junxit Amor,
Vosq; vaporifero suffundite lumina rore
Quos carnis propius consita jura ligant,
Syrmata gestantes, concordēs edite luctus
Omnes, in quorum pectore flagrat amor.
Ast modus immodico consumere tempora planctu
Roreq; continuo frustra rigare genas.
Non lacrymae faciunt Martinum calica regna
Linquere, Et ad nostros inde venire lares.
Pone Pater luctum, Mater sepone dolorem,
Filius aeternae Sabbathae pacis agit.
Incolit Aulae caelestis Atlantica tempe
Nescia pro luctu gaudia finis habet.
Aronius noster non lacrymat, Eija triumphans
Agmine cum lato jubila leta canit.
Custodes Recti, sacros Pietatis Alumnos
Tantus honos sequitur, gloria tanta manet.

Sic dolet Aronium

GABRIELIS SVADA TUDERIC

A 3

Secu-

SECUROS sperare Dies, ac vivere mundo
Et longa ætati ponere fata suæ,
Nos vetat| extincti miserabile funus ARONI
Quem tristi casu mors inopina tulit.
Quid virtus, pietasq; juvat? quid regula morum
Integra? quid studijs vita dicata bonis?
Hæc tamen improbitas & sæva licentia calcat
Nec miseros tantum, bella luesq; necant.
Heu facinus dirum! vesani glande latronis
Innocuus miserè candide frater, obis!
Tu tamen eriperis mundi furialibus ausis
Hunc sceleris fædi debita pœna manet.
Nos socij mæstum solamur carmine luctum,
Inferias tumulo, ponimus hasq; tuo.

PETRUS I. PICTORIUS.

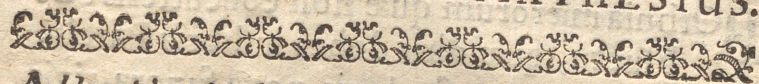
Vita fugax hominum, varijs jactata procellis
Fertur, ut in medio parvula cymba freto.
Hæc vires in campo speciosi graminis instar
Quod dum mane viget, sole cadente jacet.
Nunc cadit incurvâ falce, & nunc turbine cæco
Innumerisq; modis germina cuncta cadunt.
Sic quoq; Terrigenæ, similes sunt floribus, & herbæ,
Quæ videt una dies nascier, una mori.
Quosdam per morbos ereptos cernimus atros,
Nonnullos, rursus percutiente manu.
Cernimus Aronium venerandâ stirpe creatum
Cujus ab effuso terra cruore madet.

Hunc

Hunc sternit sclopus lethali vulnere dirus,
Sic erat innocuo mors obeunda viro
Omnia sustinuit longi tormenta doloris,
Nunc fruitur requiee, langvida membra levans.

*Ita festinans condolenter
apposuit*

MATHIAS MATHESIUS.

Aurraides Musa tristes suffundite luctus,
Cantantes rauco carmina mesta sono,
Inson occubuit violentâ morte peremptus
Martinus, charus sympatriota meus:
In medio primæ succumbit flore juventa
Qui vitam longam vivere dignus erat.
Vab manus infelix insontem vulnerat ipsum,
Perfoditq; latus, fulmine flammifero.
Crede mihi, quamvis profusi sanguinis author
Quæserit latebras, dans sua terga fuga.
Non Deus Astripotens, hæc crimina linquet inulta,
Vindictam exposcet: Ultio justa Dei!

Condolentiæ ergo scripsit

JOSEPHUS MATHESIUS.

Credite, mortiferâ nihil est incertius horâ,
Verum morte nihil certius esse pot est.

Ergo

Ergo paratus eat cunctis homo quilibet horis,
Ac si hodie gelidam sit subiturus humum.

dolenter fusa a

SAMUELE CANUTI FORSANDRO.

Bothnia mærorum quæ non concutteris uno
Fluctu, quæ diris debes ludibria Parcis,
Hic plorare tuum est plenis, nova funera, rivis
Namq; iterum redeunt Musis, pars læta juvætæ
Demitur. Excurrit bene dum vix integer añus
Cum truculenta suum in juvenes mors virus
acerbum

Tres vomuit doctos: jam nunc iterante furore
Jrruit in juvenem Themidi Phæboq; sacratum,
Aronij vitæ stamen rumpens decus ingens
Et patriæ, atq; utriusq; sui spes alta parentis
Cujus ob excessum tragicum mortemq; inopinã
Plangit Pieridum chorus, & pia funera fletu
Prosequitur, mæsto profundens Nænia versu.
O subitis plurimisq; malis *Martine* solute!
In cælis qui lætus ovas & gaudia cernis, (vens
Hoc svave est meminisse mihi, sed mente revol-

Tempora prisca, dies, quodq; es subtractus, hoc
Tangor, mæsta meū conturbant plurima pect^o.

Sed

Sed nunc à terris cœlestes vectus ad oras
Vive Deo, properemuseò cum Numina man-
dant.

Condolens ergò ita apposuit
GABRIEL E. FORTELIUS
Bothniensis.

In Tumulum

Mole sub hac corpus Martini conditur, ast meus
In Christo vivit, cœlestia gaudia cernit
Animo condolenti scrip.

IACOBUS I. PELDAN.

MORIBUNDUS

Quid Libitina feros acies in vulnera dentes:
Cum possim letho simpliciore mori?
Quid mihi lethiferum truculenta minaberis
enssem?

Pallida sufficeret fata parare tabes.
Te diram & sævam! Sed nil, mihi crede, time-
bo:

Æternum in cœlis namq; superstes ero.

CAROLUS J. SALONIUS.

B

Omni-

O Maibus esse locis mortem tibi crede propinquam,
Nec lethum doctâ vincier arte potest.

Omnibus est eadem lethi via, non tamen unus

Esi vitæ cunctis, exitijq; modus.

Non parcit clero, Sophia cultoribus almis,

Nec pubi teneræ, magnificisve viris.

Exemplum nobis, Martinus Aronius affert,

Qui subito raptus pro truce valde manu!

Nunc fragili vitâ privatus & ossibus artè

Distentis recubat, cœlica regna tenens.

Defunctus alloquitur Patrem.

Desise moeste parens, mea fata movere dolendo,

Exacto cursu contigit ecce mori!

Nil profunt lachrimæ, nec possunt fata movere,

Viximus: hic omneis exitus unus habet,

Sint tibi solatio potius mea fata propinqua;

Namq; brevi mecum, gaudia lata feres,

Omnibus ecce malis exemptus ad astra recedo,

Angelicos inter latus oransq; choros.

Qui nos disjunxit celsissimus ipse Jehovah

Funget in æthereo sidereoq; polo.

Ultimi officij, honoris atq; moesti

animi contestandi *ere u a*

scripsit.

JOHANNES ELIÆ

Hålm,

Sic

Sit tibi terta levis juvenis dignissime vitâ

ARONI, quondam frater amande, bone.

Sævæ vi mortis recubas: verum modò lætus

Inter cœlicolas eccè beatus ovas!

Nunc subitò lethi occumbis vi raptus acerbi

Suprema adspirans, Io tibi cuncta Deus.

Vita quid est? labor est, & habendi vana cupido,

Perpetua est *πρώσις*, perpetuusq; dolor.

Felix cui seculo hoc, belli grassante tumultu

Obdormire piè contigit atq; mori.

Omnibus illè malis exemprus, ad astra meabit,

Et cum cœlicolis gaudia læta feret.

Ergò valete omnes, valeant habitacula mundi,

Vestro haud affecto lumine porrò frui.

Sanguinei valeant, valeant dilecti & amici,

Tuq; parens tristis vive vige atq; vale.

Novissimi honoris & amoris ergò plangebatur.

PETRUS ELIÆ Hålm.

Terrarum vitam seu vivimus, hincce cadendo

Seu morimur, Domini, spe meliore sumus.

In Terris Domino vitam sacravit Aronus

In cœlis eadem est, non moritura, Dei.

In signum extremi officij hæc

adjecit Distica

DANIEL J. TUDERUS.

65

ὡς ταχέως δε βίη σίητες νεανίσκοι Ἄγραυ
εἰς ζήν οὐτόκως δετ εἰ μαχροτάτην

ἰσχάτης τῆς τιμῆς ἐνεκα γέγραφε

Ὁ Μάγν. τῆ Γαβρίηλ.

MARTINUS quamvis subitâ proh! morte perem-
ptus

Corruerit: cœli possidet arva tamen.

Omnibus est numeris, ratione omniq; beatus:

Namq; animam Domino tradidit ille suam.

*Condolentia contestanda hæc
paucula adjecit.*

CANUTUS G. Wittingh.
Bothn.

